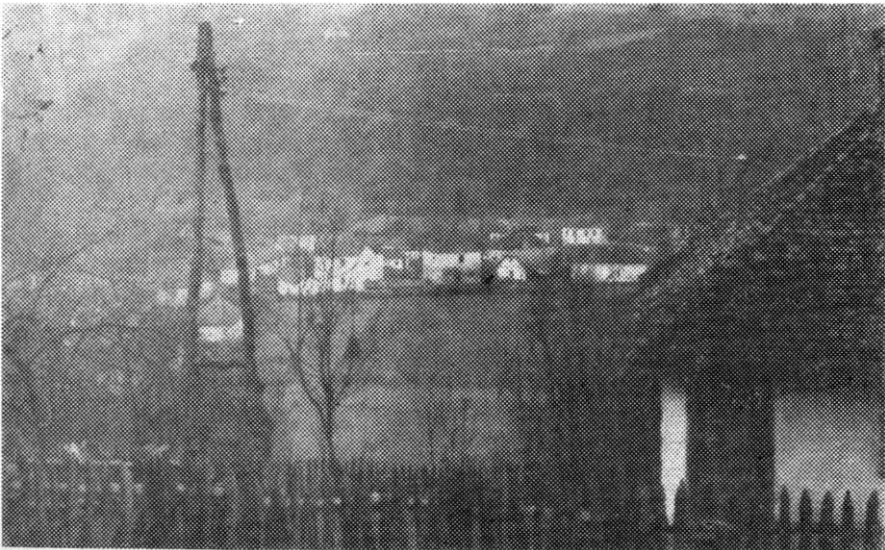

ЗАРОБЉАВАЊЕ ПАРТИЗАНСКЕ СТРАЖЕ У КОСТОЈЕВИЋИМА

Док су Рачићеви четници припремали други напад на Ужице из правца Косјерића и Карана, једна четничка групација под командом Филипа Ајдачића напада партизанске снаге у селима око Дрине, пре свега у селима тадашњег рачанског среза. Те акције временски се подударају са акцијама четника у околини Карана, Косјерића, Чачка и Горњег Милановца, из чега се јасно види да се ради о смишљеном нападу ширих размера.

О нападу на сеоску партизанску стражу у Костојевићима код Бајине Баште сећање је оставио Милорад Савић:

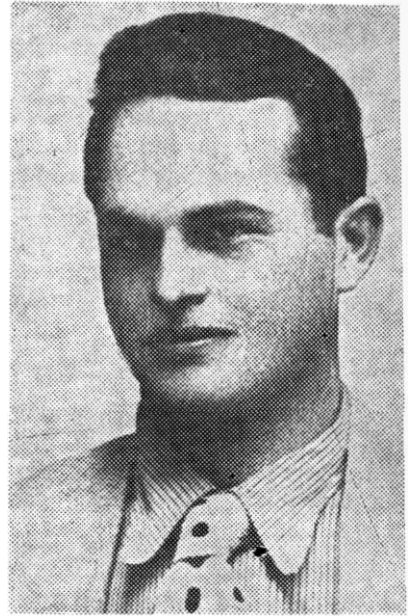
„... Био сам у добровољној сеоској милицији у Костојевићима. . . Шестог новембра у школу у Костојевићима свратила је једна група од око 30 партизана из

Костојевићи — центар села

Милун Ч. Петровић (горе) и
Танасије Таса Милосављевић
(десно)

једне Псжешке чете. Већ сутрадан ову Пожешку чету нашу стражу напали су четници Филипа Ајдацића. .

Овај догађај још детаљније у свом сећању објашњава Мило. ко Матић:

„ . . . Милиција је била смештена у згради основн школе у Костојевићима. Командир милиције био је Бс жидар Јевремовић, познатији као Милан Стевић. У чет: се налазио и учитељ из Јеловика Таоо Милосављевић који је враћен овде из једне Рачанске чете као испомо! за политички рад. . Неки четнички настројени људи и Костојевића јавили су Ајдацићу за долазак пожешки: партизана. Однекуда се знало да ће четници напасти 1 Пожежане и нашу стражу. Један број старијих људи и: села дошао је у команду страже и тражио да замеш своје синове. Чим су четници почели напад, ови старијЈ су побацали пушке и полегали по земљи.

Четнички напад на партизанае у Костојевићима по чео је уочи Митровдана, у ноћи између седмог и осмо: новембра. Четници су опколили школу са свих страна Део Пожешке чете, која се ту затекла, повукао се у! борбу доста организовано². Истовремено се неколикс

1. *Ужичка република, Записи и сећања*, кн>. 2, стр. 572.

2. Овде је реч о оном делу Друге пожешке чете који се после борбе са четницима у Ража ни повукао на ове положаје преко Пашине Равни.

старијих припадника страже, углавном оних који су били дошли да замене синове, извукло и нестало из школе. Остатак партизанске страже четници су заробили...

Отерали су нас стражарно у Косјерић. Стража која нас је спроводила била је јака. На једног заробљеног било је по три-четири четника.

У Косјерићу су нас затворили у једну зграду, где је већ било много партизана заробљених у Карану. После извесног времена из наше групе су издвојили Светозар Савића, Танасија Милосављевића, Миломира Димитријевића и још неке. Њих су негде одвели...

У Косјерићу су нас све тукли...³

Колико се до дава са могло установити, у Костојевићима су тада заробљени и отерани у Косјерић: Миломир Димитријевић, Милојко Матић, Танасије Милосављевић, Милосав Павловић, Милун Петровић, Лазар Поповић, Боривоје Ристивојевић, Милорад Савић, Светозар Савић и Велизар Ранђић.

Милорад Савић у свом сећању додаје:

„... Почело је батинање. Мене су прво крвнички истукли. За то време мој отац је покушавао да окрене главу на другу страну, да не би гледао моје муке. Међутим, они су га терали да гледа како ме туку. После је дошао ред и на мога оца. Њега су испребијали, а мене присилили да све то гледам...“⁴

Поеле батинања и малтретирања групу партизана заробљених у Костојевићима утерали су у затворске просторије у којима су се већ налазили заробљени у Карану и око Ражане. Преноћили су заједно.

Сутрадан рано изјутра, како се сећају живи сведоци ових догађаја, чула се пуцњава из правца Црнокосе. Све заробљене које су четници држали у Косјерићу су тада извели напоље и поделили у три групе. Једну групу су одмах пустили на слободу. У другу групу издвојили су седам људи, међу којима су били Светозар Савић, Миломир Димитријевић, Танасије Милосављевић и још четворица. Касније се дознало да су тих седам заробљеника најпре испребијали, измрцварили и потом негде одвели и стрељали. По неким сећањима стрељали су их у Глибаћком потоку, док други као место стрељања ове групе помињу Дивчевиће⁵.

3. Изјава Милојка Матића, ИА ТУ МГ 1224.

4. *Ужичка република, записи и сећања*, књ. 2, стр. 572.

5. У ствари реч је о истом месту. То је један поток у засеку Дивчевићи источно од Косјерића, на путу према Тубићима.